

מ"ת 14182/01/16 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד עמנואל אמויאל, שרה בן אבו, יוסף גבאי, דן יצחק בנטולילה, ניסים אטל, אביעד לוי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 14182-01-16 מדינת ישראל נ' מספר אסיר 9027668 (עציר) ואח'
מ"ת 30749-01-16 מדינת ישראל נ' אטל (עציר) ואח'
בפני כב' השופט יגאל מרזל
המבקשת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד ניצן שפיר

נגד
המשיבים

1. עמנואל אמויאל (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד סנדי אלמוגי
2. שרה בן אבו (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל ועו"ד מירה אמסלם
3. יוסף גבאי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
4. דן יצחק בנטולילה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אפרים דמרי

5. ניסים אטל (עציר)
6. אביעד לוי (עציר)
שניהם ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

בעניינם של המשיבים 1 עד 5

1. לבית משפט זה הוגשו כתבי אישום נגד המשיבים שעניינם בעיקר בעבירות שונות הקשורות בסמים מסוכנים. כתב האישום המרכזי הוגש נגד המשיבים 1 עד 3 וכן נגד משיבים 5 ו-6. עניינו של המשיב 4 הופרד והוגש נגדו כתב אישום נפרד. המבקשת ביקשה את מעצר המשיבים 1 עד 5 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בהתייחס למשיב 6, ביקשה המבקשת שהוא יהיה במעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של משיב זה ניתנה החלטה נפרדת לאחר שבא כוחו הודיע לבית המשפט שהוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה. החלטה זו מתייחסת אפוא למשיבים 1 עד 5 בהתאם לכתבי האישום שהוגשו בעניינם.

עמוד 1

2. באי כוח המשיבים כולם חלקו על קיומן של ראיות לכאורה. נשמעו טיעונים מפורטים בעניין זה וגם הוגשו תמציות טיעון בכתב. בית משפט השלום, עוד במסגרת הליכי מעצר הימים, הורה על הגשת תסקירים של שירות המבחן בעניינם של חלק מן המשיבים. התסקירים הוגשו. ב"כ הצדדים נחלקו גם בסוגיית חלופת המעצר. על מנת להקל על הקוראים ונוכח מורכבות האישומים והפירוט שבהם, נדון במסגרת החלטה זו בעניינו של כל אחד מן המשיבים - בנפרד.

המשיב 1 עמנואל אמואל

3. לפי כתב האישום המתוקן שהוגש, קשר המשיב 1 (להלן: **עמנואל**) עם המשיב 4 (להלן: **דן**) לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין מצרפת לישראל. הוא לווה מן כסף לשם קניית כמות הסם הראשונה. עמנואל חיפש נשים שיסכימו לטוס מצרפת לישראל כשהן נושאות את הסם בתוך איבר מיין. הוא קשר קשר עם שתי נשים בעניין זה ("לאה" ו"סבינה") סוכם עימן שכל אחת מהן תעביר את הסם לישראל בתוך איבר מינה תמורת סכום כספי.

4. לפי המשך כתב האישום, יובאו כמויות שונות של סם מסוכן מסוג קוקאין במסגרת שש פעולות ייבוא נפרדות. הייבוא הראשון נעשה באמצעות לאה, כאשר גם עמנואל וגם דן היו עימה באותה טיסה. לאחר הגעתם לישראל, העבירה לאה את הסם, במשקל של 150 עד 200 גרם, לעמנואל - והוא שילם לה. הייבוא השני, לפי כתב האישום, היה אמור להיעשות באמצעות המשיבה 2, שרה בן אבו (להלן: **שרה**). אך שרה התחרטה. לשם קידום עניין זה רכש עמנואל 200 גרם קוקאין. עמנואל העביר את הסם לסבינה. הוא טס עימה מצרפת לישראל כשהיא נושאת את הסם בגופה. עם הגעתה לישראל מסרה סבינה את הסם לעמנואל - והוא שילם לה. הייבוא השלישי נעשה באמצעות שרה. עמנואל רכש קוקאין במשקל של 150 עד 170 גרם. הוא העביר את הסמים למשיבה 2, שרה. שרה עלתה לטיסה כשהיא נושאת את הסם בתוך איבר מינה. לאחר נחיתתם בישראל שרה מסרה את הסם לעמנואל - והוא שילם לה. הייבוא הרביעי נעשה באמצעות סבינה. לפי כתב האישום עמנואל רכש בצרפת קוקאין במשקל של 150 עד 200 גרם. סבינה טסה מצרפת לישראל כשהיא נושאת את הסם בתוך איבר מינה. לאחר שנחתה בישראל, עמנואל הגיע למלון שבו סבינה שהתה ואסף ממנה את הסם תוך שהוא משלם לה סכום כספי. הייבוא החמישי נעשה באמצעות שרה. עמנואל מואשם שהוא רכש 200 גרם קוקאין בצרפת. הוא העביר את הסם לשרה. היא עלתה לטיסה מצרפת לישראל כשהיא נושאת את הסם בתוך איבר מינה. בהגעתה לישראל היא נסעה לדירת עמנואל שם מסרה לו את הסם בתמורה לסכום כספי. גם הייבוא השישי נעשה באמצעות שרה. עמנואל שוב רכש בצרפת קוקאין במשקל של 150 עד 200 גרם. הוא העביר את הסם לשרה. שרה עלתה על טיסה מצרפת לישראל כשהיא נושאת את הסם בתוך איבר מינה. לאחר שנחתה בישראל היא נסעה לדירת עמנואל, שם מסרה לו את הסם תמורת סכום כספי.

5. עוד לפי כתב האישום, העביר עמנואל לדן, המשיב 4, רווחים מהייבואים הראשונים וממכירת הסם בישראל בסך של אלפי יורו.

6. בכתב האישום גם נטען שעמנואל קשר קשר עם המשיב 3, יוסף גבאי (להלן: **יוסף**) לייבא סמים. זאת בכך שיוסף ישקיע כספים לצורך הבאת הסמים לישראל. הוא אכן העביר כספים לשם כך. בהמשך כתב האישום נטען

שעמנואל נהג לערבב חלק מהסם שייבא עם אקמול כתוש. הוא סיפק את הסם המיובא ליוסף ולדן. אספקת הסם הייתה לצורך מכירה לאנשים אחרים. חלק מן הסם המיובא גם נמכר לדן. לפי כתב האישום, דן מכר את הסם שקנה מעמנואל לאנשים שונים, ואלו מכרו את הסם לצרכני הסמים.

7. עוד נטען בכתב האישום, שעמנואל מכר קוקאין ל"קליינטים" שונים (בני טייב וכן ג'רום סילאם). נטען גם שעמנואל החזיק בדירתו סמים מסוכנים מסוג קנביס וכן משקל דיגיטאלי.

8. בגין כל אלה נאשם עמנואל לפי כתב האישום המתוקן בכך שהוא עבר עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; ייבוא סם מסוכן, מסחר ואספקה של סם מסוכן; החזקת כלים; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית; וכן החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

9. כתב האישום כולל גם אישום נוסף המיוחס לעמנואל בלבד. לפי אישום זה (האישום השני), בשל הסכסוך בין עמנואל לבין דן, איים עמנואל על דן שהוא יהרוג אותו וכן את משפחתו של דן בצרפת. לפי כתב האישום, עמנואל אף הגיע לביתו של דן. הוא יצא מן הרכב והיכה את דן בפניו פעמיים באמצעות ידו. בהמשך הוא אף איים על דן שהוא יפגע בביתו ובאמו. לפי כתב האישום, עמנואל אף ביקש בהמשך לכך מיוסף (המשיב 3), למצוא בישראל אדם שירצח את דן (יוסף סירב לבקשה). בגין האישום השני הואשם עמנואל בעבירות של תקיפה סתם; איומים; וכן ניסיון לקשירת קשר לרצח.

הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1 עמנואל

10. עיינתי בחומר הראיות הרב שהוגש לעיוני וכן בטיעוני ב"כ הצדדים לענין הראיות לכאורה - עו"ד שפיר מטעם המבקשת; ועו"ד אלמוגי מטעם המשיב 1 עמנואל. לאחר עיון זה, ובכלל זה עיון גם בתמציות חומר הראיות שהגישו עורכות הדין (לרבות השלמת הטיעון מטעם המשיב 4 דן מיום 9.2.2016), מסקנתי היא כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של עמנואל וביחס לכל המיוחס לו בכתב האישום כפי המתואר לעיל.

11. באופן כללי ועניין זה משותף ברובו לכל המשיבים, נסמכת תשתית הראיות לכאורה בעניינם על שני אדנים מרכזיים: הודעותיו של דן בנטולילה (המשיב 4 כאמור); וכן האזנות סתר רבות שבוצעו למעורבים המואשמים בפרשה זו. בכל הקשור לששת מעשי הייבוא שפורטו לעיל, הרי שאלו אכן מוצאים תימוכין בראש ובראשונה בהודעותיו של דן. אפרט:

12. בכל הקשור לייבוא הראשון, קיימות ראיות לכאורה בהודעה מיום 21.12.2015 - לענין הייבוא באמצעות לאה (עמ' 6 שורה 186) וכן בהודעה מיום 31.12.2016. לאמור בהודעה זו, ולענין התימוכין למועד הייבוא האמור, קיימות ראיות לכאורה בכרטיסי הטיסה וכן בבדיקות כניסה ויציאה לישראל של לאה. לא הייתה לפניי מחלוקת לענין אחרון זה. בהודעת דן מיום 21.12.2015 (שורות 264-267 וכן 294) מסר גם דן על כך ששרה סיפרה לו שהיא הייתה אמורה לשים את הסמים באיבר מינה אך לפני הטיסה כאב לה והיא החזירה אותם לעמנואל.

היבוא השני (באמצעות סבינה) נתמך אכן בהודעת דן מיום 21.12.2015 וכן בהודעות מיום 24.12.2015 ומיום 31.12.2015. גם בהקשרו של יבוא זה קיימות ראיות לכאורה שעליהן אין מחלוקת בעניין הימצאות אישה בשם זה (סבינה) בטיסה שגם עמנואל היה עליה ובמועד הנטען בכתב האישום. היבוא השלישי, שבו הסם הובא לישראל על ידי שרה לכאורה, נתמך גם כן בהודעותיו של דן (מיום 16.12.2015, עמ' 4 שורות 82-88; וכן הודעה מיום 21.12.2015 עמ' 9 ש' 263). בהודעת דן מיום 24.12.2015 ש' 235 דן מסר על כך שעמנואל ושרה הגיעו אליו במונית ועמנואל פתח את הסמים. גם בהקשרו של יבוא זה קיים פלט הכניסות לישראל הכולל כניסה של עמנואל ושרה באותו המועד ועל כך לא הייתה לפניי מחלוקת. היבוא הרביעי, שעניינו הבאת סם באמצעות סבינה, נתמך גם כן בהודעותיו של דן (מיום 16.12.2015 שורות 223-231) שם תיאר דן את ההגעה לישראל ונסיעה למלון יחד עם עמנואל שלאחריה חזר עמנואל עם קוקאין. היבוא החמישי, שעניינו הבאת סם באמצעות שרה, מוצא תימוכין מפורטים בהודעת דן מיום 20.12.2015 (עמ' 2 שורה 25 ואילך - משעה 11:58). בהודעה זו יש תיאור מפורט של הגעת שרה מנמל התעופה כשהיא נכנסת בהמשך לחדר עם עמנואל ויוצאת עם הסמים שהיו עטופים בחומר שחור. הודעת דן מיום 16.12.2015 (שורות 213-214) כוללת תיאור על כך ששרה עצמה התוודתה לפניי על מעשה יבוא זה. גם בהקשר זה קיים תיעוד של הכניסות והיציאות לישראל של עמנואל ושל שרה שאף לפי הנטען - ועל כך לא הייתה מחלוקת לפניי - הם ישבו בטיסה אחד ליד השני. לבסוף, ובהתייחס למעשה היבוא השישי, הרי שגם עניין זה (שוב, באמצעות שרה) נתמך בהודעותיו של דן. מדובר בהודעות מן הימים 16.12.2015; 20.12.2015; וכן 24.12.2015. בהודעה האחרונה שצוינה, דן מוסר על כך ששרה התוודתה שהיא הביאה סמים בטיסה המתוארת בכתב האישום. גם כאן קיימים תימוכין שלא היה עליהם חולק, בדמות פירוט הטיסות.

13. כאמור לעיל, לבד מהודעותיו של דן, נסמך מערך הראיות לכאורה בעניינו של עמנואל (ובכלל) על האזנות סתר רבות. פירוט מלא של כל האזנות הסתר הרלבנטיות לאישום זה (וכן לאישומים האחרים) מצוי בתמצית חומר הראיות לכאורה שהגישה המבקשת (מב/3). עיון בחומר הראיות עצמו מבסס את הנטען בתמצית חומר הראיות מטעם המבקשת וביחס לכל פרט ופרט. ניתן לציין למשל את האזנת הסתר מעמדה 109 שבה עמנואל מתייחס ישירות לייבואים שנעשו. בעמדה 108 נקלטה שיחה בין עמנואל ליוסף שבה עמנואל מדבר על הרווחים שהוא היה עושה מכל נסיעה; על הסיכון שהוא לוקח על עצמו. הסכומים שבהם הוא מוכר (לרבות כמויות). בהאזנה מעמדה 492 דן עצמו מדבר על כך שחברה שלו (שרה) היא בלדרית, ומדובר על הברחת קוקאין. עמנואל גם נקלט בשיחה בעמדה 498, כשהוא מספר על שרה שאמרה שהיא הייתה מעבירה. סבינה נזכרה בשיחה בין דן לעמנואל (עמדה 109).

14. האזנות הסתר כוללות גם תימוכין רבים לכך שעמנואל סחר בסמים. כך למשל שיחה שנקלטה בעמדה 109 בין יוסף לעמנואל שבה מדובר על סמים שנקנו מעמנואל בסכומים שונים. בשיחה בעמדה 894 בין עמנואל לבין אלה נקלט שעמנואל אומר לה שהיא הולכת "להסתיר" ולשים דברים בשקית כהה. בשיחה 800 בעמדה 109 עמנואל נקלט כאומר שצריך להחביא את הכל.

15. בכל הקשור למכירת הסמים מידי עמנואל לאחרים, הרי שגם כאן קיימים תימוכין בהאזנות הסתר. כך למשל שיחה בין עמנואל לבין ג'רום בעמדה 108 (שיחה 1519) שבה עמנואל מדבר על כך שנשארה לו כמות מסוימת. בשיחה נוספת (1522, באותה עמדה) נקלט עמנואל מציע לג'רום "17 במחיר 15". המכירות לבני

טייב מוצאות תימוכין למשל בשיחה 850 בעמדה 109 שבה עמנואל מדבר אמנם על חולצות שיש לו עבדו, אך מההקשר הכולל יש תימוכין מספיקים לכך שלא היה מדובר בחולצות (עניין ייבוא החולצות גם עלה בחקירתו של עמנואל אך הוא בחר לשתוק גם בנקודה זו). בשיחה 650 בעמדה 109 בין עמנואל לבין יוסף נשמע עמנואל כמי שאומר שהוא הביא לבני 120 ק"ג באחד הימים. התייחסות ישירה למשקל ולקליינטים אפשר למצוא בשיחה בין בני לבין עמנואל בעמדה 108 (שיחה 1151 - שיחה ממנה עולה סיכום של מכירה). אוסיף, שבהשלמת הטיעון מטעם המשיב ציינה באת כוחו שאכן קיימות ראיות לכאורה לביצוע עסקאות אולם לשיטתה לא מדובר בעסקאות סם. אולם מן האמור לעיל מסקנתי שונה ואכן יש יסוד מספיק כדי ראיות לכאורה שאכן מדובר בעסקאות סם.

16. על כל האמור לעיל, ועדיין במסגרת מארג הראיות לכאורה המבסס את האישום הראשון נגד עמנואל, יש להוסיף את ההודעות של רוכשי הסמים (קוקאין) מעמנואל - בני טייב וג'רום סילאם שמהן אכן עולות עסקאות קנייה ומכירה כפי המתואר בכתב האישום. עוד יש לציין מסרונים שדן שלח לאימה של שרה בהם כתב ששרה היא סוחרת סמים וכן חזרה על האשמות נגד שרה במסגרת חקירתו והודעתו לעניין זה (מיום 7.12.2015 שורות 10-12; 92-96). לעניין הגעת בני טייב לביתו של עמנואל במועד המתואר הצביעה המבקשת גם על דוח עיקוב שלא נסתר. ראיה רלבנטית נוספת, ובמישור הלכאורי, היא תפיסת משקל בצבע כסף ובתוכו חומר החשוד כסם בדירתו של עמנואל. לבסוף יש לציין, ובהתייחס לגרסתו של עמנואל עצמו, שהוא לא סיפק כל הסבר לשיחות ולמעשה בחלקים משמעותיים מהודעותיו הוא שמר על זכות השתיקה (למשמעות עניין זה כחיזוק לראיות לכאורה, ראו למשל בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.2015); בש"פ 2636/10 **מישיב נ' מדינת ישראל** (18.4.2010)).

17. העולה מן המקובץ הוא שקיימות ראיות לכאורה בעניין המיוחס לעמנואל באישום הראשון. ובכל הנוגע לאישום השני, שעניינו כאמור התקיפה, האיומים ואף הניסיון לקשירת קשר לרצח, הרי שגם בהקשר זה מקובלת עליי טענת המבקשת שלפיה קיימות ראיות לכאורה נגד עמנואל. לעניין זה אציין את הודעת דן מיום 16.12.2015 לרבות הפירוט על הגעת עמנואל לביתו והאיומים על כך שיהרוג את בתו והסטריות שסטר לו (שורות 77-79 וכן 117). עוד יצוין דוח העיקוב מיום 24.11.2015 וכן האזנות הסתר הרבות בעניין זה, והמצויות בחומר החקירה. כך למשל בשיחה 745 בעמדה 109 בין עמנואל לבין יוסף נשמע עמנואל אומר (על דן) ש"המשפחה שלו הולכת למות. נתתי את הכתובת של המשפחה שלו לחבר שלי... אם עוצרים אותי היום המשפחה שלו מתה". ובשיחה 800 בעמדה 109 בין עמנואל לבין גבר נוסף נשמע עמנואל אומר (על דן) שהוא הרביץ לו חזק ונתן לו מכות. בהמשך אף התבטא על דן ש"הוא מת" וכן ש"אני אטפל במשפחה שלו, אני אעשה עינויים לבת שלו". בשיחה 1586 בעמדה 108 בין עמנואל לבין שרה נשמע עמנואל מדבר עם שרה על אליבי "בזמן שישברו את השיניים". עוד אציין את השיחה שנקלטה בעמדה 206 שבה עמנואל ביקש מיוסף "אחזקה" של מישוה בישראל. יוסף משיב בשיחה זו שאלה דברים שהוא לא עושה. בהמשך יוסף אומר שהוא לא הורג אנשים. דן עצמו, מסר הודעות לגבי האיומים והתקיפה (מיום 16.12.2015 שורות 77-78 וכן 114-120). גם בהתייחס לאישום השני, אין בחקירותיו של עמנואל הסבר והתייחסות של ממש למכלול חומר הראיות שלעיל. עם זאת ניתן ללמוד מהודעותיו של עמנואל עצמו שאכן היה קיים סכסוך בינו לבין דן. בחקירתו מיום 29.12.2015 (שורות 17-21) לאחר שהושמעה לו שיחה 206 הנזכרת לעיל נרשם בהודעה שעמנואל סימן בידו סימן של אקדח.

18. באת כוח הנאשם 1 (עמנואל) עו"ד אלמוגי טענה אמנם שורה של טענות שבהן היא ביקשה לקעקע תשתית ראייתית עניפה ולכאורית זו נגד עמנואל. כטענה כללית טענה שקיימות סתירות ופירוט בגרסאותיו של דן וקיימים גם אי דיוקים בתרגומים. באופן פרטני, טענה עו"ד אלמוגי שכלל לא ידוע ואין חוות דעת מומחה לכך שבכלל מדובר בסם מסוכן. זאת היות שהסם עצמו לא נתפס. ממילא לא ניתן לקבוע שמדובר בקוקאין. מעבר לכך, גם אין כל ראיה לעניין הכמויות שתוארו בכתב האישום (לגבי כל ייבוא וייבוא) משלא נערכה ולו בדיקת סם אחת. האמור לעיל נטען במיוחד נוכח האמור לפי העולה מהאזנות הסתר, שהיו טענות כלפי עמנואל על כך שלא היה מדובר בכלל בסמים. כך למשל תלונות שמדובר היה ב"סוכר". אף מכתב האישום עצמו, הוסף ונטען, עולה שעמנואל עשה שימוש גם באקמול כתוש. עו"ד אלמוגי הפנתה בעניין זה לאמירות נוספות ותלונות שהיו כלפי עמנואל שמהן עלה כביכול שהוא "נעקץ" וסיפק חומר שהוא "בכלל לא זה" ושהחומר "לא בסדר" (מש/2); וכן השלמת הטיעון מיום 9.2.2016).

19. לא מצאתי מקום לקבל טענות אלה וכדי כרסום בחומר הראיות לכאורה כביכול. נכון הדבר שהסמים עצמם לא נתפסו וממילא גם לא נעשתה בדיקת סם. כך גם לעניין היעדר ראיות מדעיות ישירות על הכמויות המפורטות בכתב האישום. אולם קיימות בחומר הראיות לכאורה אינדיקציות מספיקות לשלב לכאורי זה על כך שמדובר היה אכן בסם מסוכן. לעניין זה אזכיר את ההתייחסויות של עמנואל עצמו במסגרת האזנות הסתר לכך (ראו למשל שיחה 168 בעמדה 492). דווקא אותן שיחות אל מול עמנואל בעניין איכות החומר שסופק, כוללות גם הן התייחסויות שמהן ניתן ללמוד במידה מספקת לצורך שלב זה שמדובר בייבוא ובמכירה של סם מסוכן מסוג קוקאין. כך גם כעולה מהודעותיו הרבות של דן שנסקרו לעיל (דן, שהעיד על עצמו כמי שמשמש שנים בקוקאין). תימוכין נוספים עולים מן המשקל הדיגיטלי שנמצא בביתו של עמנואל ועליו החומר החשוד כסם; וכן בסכומים ששולמו תמורת הסם. גם לגבי כמויות הסם המתוארות בכתב האישום, הרי שקיימת לנדון אחיזה מספקת בחומר הראיות לכאורה. כך למשל בהודעותיו של דן, לדוגמה ביבוא הראשון בהודעה מיום 21.12.2015 שורות 179 וכן 238; לייבוא השני בהודעה מיום 31.12.2015 ש' 42; לייבוא השלישי הודעה מיום 16.12.2015 שורה 90. כך עולה גם מהודעות נוספות (למשל 21.12.2015 שורה 42, 24.12.2015 שורה 248). על כך שמדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין וגם בהתייחס לכמויות, נזכיר גם את ההודעות של בני טייב וג'רום סילאם.

20. אשר להודעותיו של דן, טענה לפני עו"ד אלמוגי ב"כ עמנואל, שיש לראות את הודעותיו בהקשר רחב יותר והוא החשד שהיה לדן על קשר בין שרה לבין עמנואל וכעס של דן על כך. עוד נטען, שדן היה שותף של עמנואל לפי ההודעות ולכן ברור שהיה לו חלקו להקטין את חלקו ולהגדיל את חלקם של האחרים. נטען גם שהודעותיו של דן נגבו תחת איומים של השוטרים על כך שהוא יישב תקופות ממושכות בכלא ושדן עצמו הודה בחקירתו שהוא עזב את צרפת בגלל בעיות. לפי הטענה מדובר בעבריו מרמה שסובל אף מבעיות פסיכיאטריות ואשפוזים. קיימות פירוט וסתירות בהודעותיו. לא ניתן לכן להתבסס עליהן. אין לייחס לו מהימנות.

21. גם טענות אלה לא מצאתי מקום לקבל כדי הכרסום הנטען בחומר הראיות לכאורה הרב שלעיל. עיון בהודעותיו של דן דווקא מגלה מסירת הודעות קוהרנטית למדי. מקומות שבהם דן לא ידע לומר פרטים הוא אכן לא סיפק אותם. הוא כלל גם בהודעותיו אמירות שהקטינו לעיתים מחלקו של עמנואל. הודעותיו כללו גם הפללות שלו עצמו (עניין זה יפורט בהמשך בהתייחס לדן). עיינתי בהפניות ב"כ המשיב 1 עמנואל לעניין

ה"סתירות והפירויות" כביכול בהודעותיו של דן, ולא מצאתי בהן ממש. ודאי שלא לצורך שלב לכאורי זה. לא מדובר בפירויות "מהותיות וגלויות" על פני הדברים, שבכוחן להחליש משמעותית את חומר הראיות (ראו למשל בש"פ 2411/15 **מדינת ישראל נ' דנה** (21.4.2015)). עוד אציין שאין גם יסוד לטענה שלפיה אין לייחס מהימנות לצורך שלב זה להודעות דן, בשל לחצים של החוקרים כביכול. דן מסר הודעות רבות ומפורטות, במספר הזדמנויות ותוך הבחנה בין החלקים של המעורבים השונים. הוא הפליל כאמור גם את עצמו. מעבר לכך יש לציין, שתשתית הראיות לכאורה אינה מבוססת רק על הודעותיו אלה של דן אלא שהיא כוללת נדבכים נוספים שפורטו בהרחבה לעיל. נדבכים אלה לא רק שיש בהם כדי לבסס את הראיות לכאורה נגד עמנואל אלא שיש בהן גם כדי לחזק את מהימנותו של דן עצמו. מצויים אנו בשלב של ראיות לכאורה ויש להניח ששאלת מהימנותו של דן תעמוד למבחן גם בהליך העיקרי (ומבלי שאביע עמדה בנדון לאותו שלב). לעת הזו ועל יסוד מכלול חומר הראיות לכאורה שפורט לעיל, הרי שלא מצאתי בנטען כדי קעקוע או כרסום המשקל הראייתי שיש לתת להודעותיו של דן.

22. עו"ד אלמוגי גם טענה לעניין היעדר ראיות לכאורה למיוחס לעמנואל באישום השני. היא הסכימה אמנם שקיימות ראיות לכאורה לכך שעמנואל איים על דן בכל הזדמנות. אך לטענתה מדובר באיומי סרק שבאו בתגובה לאיומים ולהטרדות מצדו של דן. זאת על רקע החשד לקשר בין עמנואל לבין שרה. הודגש שעמנואל נעדר עבר פלילי ובוודאי שלא הייתה לו כל כוונה לבצע מעשה אלימות זה או אחר. אשר לסתירות שעמנואל סטר כביכול לדן, הרי שדן היה עם קסדה על הראש ולכן לא בטוח שמדובר בתקיפה. בוודאי, הוסף ונטען, שלא מדובר בקשירת קשר לרצח. אמנם היו דיבורים רבים אך לא ניתן ללמוד מדיבורים אלה על כוונה להרוג או על תוכנית לכך. ראייה לכך היא, לפי הטענה, שבמסגרת החקירה דן ועמנואל הושמו באותו תא ולא קרה דבר וגם לא היו איומים. ניתן גם ללמוד ממסרונים שעמנואל שלח לדן, הוסף ונטען, שלא היה מדובר באיומים אמיתיים, ואין אפוא יסוד לנטען (מש/3 שבו לפי הטענה כתב עמנואל "אני אף פעם לא אעשה משהו רע" וכן "לא הייתי עושה כלום לעולם", ובהמשך שהוא, עמנואל, התעצבן בגלל שהוא הרגיש מאוים).

23. לא מצאתי מקום לקבל טענות אלה. כמתואר בהרחבה לעיל, תשתית הראיות לכאורה גם באישום השני היא מפורטת ונסמכת על אדנים רבים. האמירות שפורטו מפיו של עמנואל במסגרת האזנות הסתר והאיומים שבהן הן אמירות ברורות. גם אם כפי הטענה לא ברורה משמעות המילה "אחזקה" ותרומה המדויקת בנסיבות, הרי שניתן ללמוד על ההקשר הכולל של שיחה זו ועל האיום שבה מתגובתו של השותף לשיחה - יוסף (שיחה 206). צוינו כבר לעיל בנוסף גם מעשה התקיפה שאף באת כוחו של עמנואל לא חולקת על איומו (עם קסדה או בלעדיה); הודעותיו של דן; ואף התייחסותו של עמנואל בחקירה כשסימן כאמור בידו - אקדח. גם אם ברקע היחסים בין דן ועמנואל עמד סכסוך סביב שרה ולעניין זה יש תימוכין בחומר הראיות לכאורה, וגם אם היו איומים כביכול גם מצידו של דן (כנטען בהשלמת הטיעון מיום 9.2.2016) הרי שעדיין אין בכך כדי להמעיט מן הראיות לכאורה נגד עמנואל באישום השני.

24. לסיכום - קיימות ראיות לכאורה לכל המיוחס לעמנואל באישום הראשון ובאישום השני בכתב האישום המתוקן.

חלופת מעצר בעניינו של המשיב 1 עמנואל

25. בנסיבות המתוארות לעיל, לא הייתה לפניי מחלוקת על קיומה של עילת מעצר. זאת נוכח העובדה שמדובר בעבירות שונות הקשורות בסמים מסוכנים - כענין של מסוכנות סטוטורית - ויש להוסיף גם את המסוכנות הנוספת והמשמעותית העולה מן האישום השני. כעולה מן הבקשה למעצר עד לתום ההליכים בעניינו של עמנואל, קיימת גם עילה נוספת והיא החשש להימלטות. עמנואל הוא אזרח צרפתי. עולה מהאזנות הסתר, ועל כך לא היה חולק, שעמנואל נעצר זמן קצר לפני שהוא עמד לעזוב את הארץ לאחר שהבין שהמשטרה עומדת לעצור אותו. קיימות אפוא כמה עילות מעצר בעניינו (ראו עוד, בש"פ 5721/12 **בבקר נ' מדינת ישראל** (14.8.2012)).

26. בכל הקשור לחלופת מעצר, הרי ששופט בית משפט השלום במסגרת הליכי מעצר הימים הורה כאמור על הזמנת תסקיר של שירות המבחן, בין היתר בעניינו של המשיב 1 עמנואל. מן התסקיר עולה שעמנואל בן 33, אזרח צרפתי, גרוש בשנית, ואב לשלושה ילדים (בני שנתיים עד שבע שנים) המתגוררים עם אימותיהם. עמנואל משתמש בסמים, כולל סמים מסוג קוקאין. ילדיו נמצאים בצרפת. שירות המבחן התרשם שהשימוש בסמים, כמו גם המעבר בין מקומות מגורים והמעברים במישור התעסוקתי - מהווים חלק מסגנון חיים נהנתני וחסר גבולות. לעמנואל נטייה להשליך קשיים וכישלונות על גורמים חיצוניים. התנהגותו כלפי משפחתו מאופיינת בהסתרת קשיים. שירות המבחן בחן את החלופה שהוצעה והיא פיקוח של אמו של עמנואל ואחותה (דודתו). שירות המבחן לא מצא את החלופה המוצעת של פיקוח מצד בנות משפחה אלה בדירת הוריו בחיפה כמספקת. זאת לאחר שמצא שקיימת לעמנואל דומיננטיות גבוהה וסיכון להישנות התנהגות בעייתית במיוחד נוכח הסתרת מצבו מבני משפחתו. על יסוד כל האמור לעיל, הגיע שירות המבחן למסקנה שלפיה אין בידו המלצת שחרור בעניינו של עמנואל ואין בחלופה שהוצעה משום חלופה מספקת והמפחיתה את הסיכון משחרורו.

27. בפסיקה ענפה ועקבית של בית המשפט העליון נקבע כי הכלל בעבירות סמים חמורות הוא של מעצר עד לתום ההליכים וזאת למעט במקרים חריגים (ראו למשל בש"פ 5641/11 **אבו מחרב נ' מדינת ישראל** (14.8.2011); בש"פ 3155/11 **זנון נ' מדינת ישראל** (17.5.11)). לא מצאתי שבנסיבות המקרה שלפניי יש מקום לשחרר את עמנואל לחלופת מעצר. לא מדובר רק בחלופת המעצר שנבחנה באופן קונקרטי בידי שירות המבחן ונמצאה כלא מתאימה; אלא באופן רחב יותר. קיימות עילות מעצר רבות בעניינו של עמנואל לרבות מסוכנות וחשש מהימלטות. עיקר משפחתו נמצא בצרפת. גם אם אין לו עבר פלילי קודם (ולענין זה הוצגה לעיוני מטעם הסניגורית תמצית רישום פלילי מצרפת) - הרי שהמסוכנות שעליה עמד שירות המבחן לרבות אישיותו של עמנואל וכל המיוחס לו בכתב האישום; וכן החשש להימלטות - הם כאלה שאין בהן כדי להצדיק שחרורו לחלופת מעצר.

28. על יסוד כל האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב 1 עמנואל עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

המשיבה 2 שרה בן אבו

29. כתב האישום המתוקן שנסקר בהרחבה לעיל בעניינו של עמנואל כולל גם התייחסות לשרה כאמור, וזאת במסגרת האישום הראשון. שרה הואשמה בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; שלוש עבירות של יבוא סם

מסוכן; וכן החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. כאמור, שרה מואשמת בכך שעמנואל יצר עימה קשר לייבוא הסם לישראל. היא מואשמת בתיאום שהיה לה עם עמנואל לייבוא הסם לישראל בתוך איבר מינה. בייבוא הראשון היא הייתה אמורה לעלות לטיסה אך התחרטה והשיבה את הסם לעמנואל. במסגרת הייבוא השלישי נאשמת שרה בכך שלאחר שעמנואל רכש 150 עד 170 גרם קוקאין, עלתה שרה לטיסה מצרפת לישראל כשהיא נושאת את הסם בתוך גופה. לפי כתב האישום לאחר נחיתתה בישראל מסרה שרה את הסם לעמנואל וקיבלה תמורה כספית בשל כך. גם שני מעשי הייבוא האחרונים שיוחסו לעמנואל - הייבוא החמישי והייבוא השישי - נעשו לפי כתב האישום המתוקן באמצעות שרה. הייבוא החמישי עוסק בייבוא 200 גרם קוקאין באותו המתווה ותמורת קבלת כספים. הייבוא השישי עוסק כאמור בייבוא קוקאין באותו המתווה במשקל של 150 עד 200 גרם.

הראיות לכאורה בעניינה של המשיבה 2 שרה

30. תשתית הראיות לכאורה בעניין המיוחס לשרה באישום הראשון, היא למעשה אותה תשתית ראיות לכאורית (בחלקים הרלבנטיים) שעליה עמדנו לעיל בעניינו של דן. המדובר הן בתשתית הראייתית הכוללת לעניין מעשי הייבוא ככאלה, והן האינדיקציות הקונקרטיות בחומר הראיות לכאורה בעניין מעשי הייבוא ששרה הייתה שותפה להם. ציינו כבר לעיל במסגרת הודעותיו של דן מקרים שבהם שרה עצמה הודתה לפניו על כך שהבריחה את הסמים. נזכיר גם את המסרון ששלח דן לאימה של שרה שבו כתב ששרה היא סוחרת סמים. בחקירתה שרה הכחישה אמנם את ייבוא הסמים אך הודתה שהיא משתמשת בקוקאין. במזכר מיום 15.12.2015 היא אישרה שדן היה מספק לה קוקאין ומשתמש יחד איתה ושהיא ראתה בביתו קערה עם קוקאין.

31. בטיעוניו לפני טען בא כוחה של שרה, עו"ד רוזנטל, גם כן לעניין הפערים בהודעותיו של דן. זאת גם בהמשך לטיעונים שנסקרו לעיל מטעם באת כוחו של עמנואל. גם בהקשר של שרה נטען שדן כעס מאוד על שרה בגלל החשש לקשר רומנטי בינה לבין עמנואל. זהו ההקשר שבמסגרתו יש לראות את המסרון שנשלח לאימה של שרה. נטען גם שדן עצמו לא ראה את הסמים באופן ישיר כבאים משרה עצמה. כלומר, שאין ראיה ישירה על כך ששרה אכן הבריחה את הסמים. נטען בנוסף שהאזנות הסתר בכל הקשור לשרה הן על דרך של רמיזה. גם אם שרה הייתה לפי הטענה בדירתו של עמנואל, הרי שאין ראיה פוזיטיבית - מלבד ההפללה של דן - שהיא באמת הבריחה את הסמים. נכון שהיא טסה לצרפת מספר פעמים אך הדבר נעשה כדי לבקר את משפחתה.

32. לאחר העיון במכלול החומר שלפניי, מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה גם בעניינה של שרה. עיקר הראיות נגד שרה מבוסס אכן על הודעותיו של דן. כפי שפורט בהרחבה לעיל, לשלב זה של הדיון יש לראות את הודעותיו של דן כמהימנות. זאת משעה שהן נתמכות בחיזוקים חיצוניים. אין בטענות לגבי מהלך החקירה בעניינו של דן (איומי החוקרים כביכול), כמו גם היחסים המתוחים בינו לבין שרה, כמו גם בינו לבין עמנואל, כדי לבסס אותו כרסום נטען בחומר הראיות לכאורה. כפי שתואר בהרחבה לעיל, הודעותיו של דן ככלל נתמכות בחיזוקים נוספים רבים. הן בהאזנות סתר והן בהודעות של מעורבים נוספים. כך גם מועדי הטיסות. כל אלה יש בהם כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית מספקת בעניינה של המשיבה 2, שרה. זאת, גם אם אין בהודעותיו של דן עדות ראייה ישירה לכך ששרה הוציאה מגופה שלה את הסם (כטענת בא כוחה, עו"ד רוזנטל).

חלופת מעצר בעניינה של המשיבה 2 שרה

33. בכל הקשור בעילת מעצר סטטוטורית בעניינה של המשיבה 2 שרה, לא הייתה לפני מחלוקת. אוסיף, כי נוכח הזיקות הרופפות יחסית של משיבה זו לישראל, ושהייתה הממושכת בחו"ל, קיימת גם במידה לא מבוטלת עילת החשש מהימלטות. אשר לחלופת מעצר, הרי שגם בעניינה של שרה התבקש בידי שופט בית משפט השלום במסגרת הליכי מעצר הימים, תסקיר. שירות המבחן בחן חלופת מעצר שעניינה שכירת דירה שבה תישאר המשיבה שרה בפיקוח מלא של אימה ואחיה שהם אזרחי ותושבי צרפת שבאו במיוחד לישראל, שנבחנו בידי שירות המבחן - ומוכנים לפקח עליה. לפי תסקיר שירות המבחן, שרה בת 32, רווקה, נעדרת הרשעות (לפחות בישראל, ואין מידע על עבר פלילי בצרפת). הוריה ואחיה מתגוררים בצרפת. היא הגיעה לישראל לבדה וגרה בנתיניה בדירה שכורה. היא משתמשת בסמים מסוג קוקאין. שירות המבחן עמד על קשיים של משיבה זו בכל הקשור בתפקוד קבוע ויציב כמו גם בקושי בעמידה במסגרות שאליהן היא השתייכה. בשל תלות רגשית שפיתחה וקשיים בהצבת גבולות וכן הרקע של שימוש בסמים, מצא שירות המבחן שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. עם זאת שירות המבחן התרשם שלא מדובר במכורה לסמים ושל התגייסות בני משפחתה עשויה להיות השפעה ממתנת. אשר למפקחים המוצעים ציין שירות המבחן שהם לא ידעו על הקשיים של שרה והם התקשו לעכל את מעורבותה במיוחד לה. עם זאת שירות המבחן התרשם שמפקחים אלה יוכלו לתת מענה לפיקוח הנדרש במקרה זה, כפוף להטלת ערבויות גבוהות וכן פיקוח מעצר של שירות המבחן. בדיון שהתקיים לפני נחקרו המפקחים. ב"כ המשיבה שרה אף הודיע לבית המשפט שאם חלופת המעצר תהיה מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני והגם ששירות המבחן לא התייחס לכך - שרה ובני משפחתה מוכנים לכך.

34. לאחר שעיינתי במכלול החומר שלפניי ושמעתי את טענות ב"כ הצדדים גם לעניין אחרון זה, מסקנתי היא שאין מקום לשחרור המשיבה שרה לחלופת המעצר המוצעת. כבר צוין לעיל שהכלל בעבירות מעין אלה הוא של מעצר עד לתום ההליכים ושחרור ייעשה רק במקרים חריגים. ב"כ המשיבה שרה ביקש אמנם שייקבע שעניינה נופל במסגרת אותם מקרים חריגים. אכן חלקה היחסי אל מול חלקם של מעורבים נוספים בפרשה הוא מינורי יותר. עם זאת, לא מדובר במעשה לכאורה יחיד של ייבוא סם אלא בשלוש עבירות נפרדות. מדובר בייבוא סם בצורה שיש בה עורמה ומסוכנות. שירות המבחן המליץ אמנם על שחרור לחלופה אך התסקיר מצביע על קשיים בהצבת גבולות ועל סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. בנסיבות אלה, ובשים לב גם לסוג הסם וכן לכמויות הסם שבהן מדובר, וכן לכך ששרה היא זו שהביאה את הסם לארץ ובשלוש הזדמנויות נפרדות - קיים קושי בהכנסת עניינה של שרה לגדר אותם מקרים חריגים שמאפשרים סטייה מן הכלל של מעצר עד לתום ההליכים (ראו והשוו בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.2011)). בנוסף לכך, קיים גם החשש מהימלטות. כך או אחרת, הרי שלא מצאתי מקום לקבל את ההמלצה הקונקרטית של שירות המבחן. להמלצת שירות המבחן יש על דרך הכלל לתת כמובן משקל משמעותי, אם כי אין בה כדי לחייב את בית המשפט. אך ההמלצה במקרה זה לא הייתה המלצה נחרצת אלא שהומלץ לשקול בחיוב את שחרורה של שרה לחלופה המוצעת. מעבר לכך, מצאתי קושי בחלופה עצמה. ניכר אמנם הרצון של בני משפחתה של שרה לסייע לה וכדי הגעה במיוחד לישראל ונכונות לשכור עבורה דירה ולפקח עליה. שירות המבחן גם התרשם לחיוב מן המפקחים. עם זאת ההתרשמות במהלך חקירת המפקחים בבית המשפט הייתה כזו שלפיה קיים ספק ממשי באשר להתאמתם של בני המשפחה כמפקחים בהיותם תושבי צרפת ואזרחיה שיידרשו למשימת פיקוח ארוכת טווח - משימה שיש לה מחויבויות בפני עצמה. לא מדובר בעניין של אי ידיעת השפה המקומית, אלא בהיעדר "עוגן" בישראל של

המפקחים. למעשה מדובר בחלופה של פיקוח על נאשמת בעלת זיקות משמעותיות לחו"ל - בידי בני משפחתה - שהם תושבי חוץ (גם אם בכוונתם לעלות לישראל), ובדירה שכורה (שטרם נשכרה). כל אלה יחדיו הופכים את החלופה - לדידי - לחלופה ארעית ו"רופפת" בהגדרה. כך, אפילו אם יופקדו ערבויות כספיות משמעותיות והגם ששרה נעדרת עבר פלילי ויש לה רקע נורמטיבי - שיקולים שנלקחים בחשבון במסגרת המקרים ה"חריגים" שבהם לא מורים בעבירות מעין אלה על מעצר עד לתום ההליכים. אפילו בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא מצאתי אפוא שמדובר בפיקוח הדוק ומתאים דיו - בשל מיהות המפקחים ומתכונת הפיקוח. כל זאת כאשר שירות המבחן התרשם שבני משפחתה לא היו מעורבים בחייה של שרה והתקשו לזהות בעייתיות בהתנהלותה.

35. המסקנה היא אפוא שאין מקום בנסיבות המקרה לסטות בעניינה של שרה מן הכלל שנקבע בפסיקה - גם לא נוכח נסיבותיה הפרטניות ותסקיר שירות המבחן. אשר על כן אני מורה על מעצרה של המשיבה 2, שרה, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה.

המשיב 3 יוסף גבאי

36. כתב האישום המתוקן בעניינו של יוסף מייחס לו (סעיף 11 לאישום הראשון) קשירת קשר עם עמנואל לייבוא סמים לישראל. לפי כתב האישום, יוסף השקיע סך של 2,500 יורו לצורך הבאת הסמים לישראל על מנת לקבל בעתיד רווח. עוד נטען באישום הראשון לעניין יוסף (סעיף 12) שהייבואים שעמנואל ייבא ותוארו לעיל, הועברו בחלקם (עם אקמול כתוש) בין היתר ליוסף, וזאת לצורך מכירתם לאנשים אחרים. יוסף הואשם בגין חלקו זה שבאישום הראשון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; ייבוא מסחר ואספקה של סם מסוכן; וכן החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 3 יוסף

37. עיינתי במכלול חומר הראיות שאליו הפנו ב"כ הצדדים בטיעון הנרחב שהתקיים בעניינו של יוסף, ומסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה בעניין המיוחס לו בכתב האישום המתוקן. בטיעוני לפניי, לא חלק עו"ד עירוני, ב"כ יוסף, על כך שעמנואל הוא סוחר סמים ושהוא ייבא סמים (עמ' 9 שורות 7-8). על רקע זה, עיקר המחלוקת בטיעון לפניי בעניינו של יוסף, לא היה על מעשיו עמנואל והראיות בעניינו, אלא על הראיות בעניינו של יוסף עצמו. בעניין זה, לאחר עיון בחומר הראיות הרלבנטי לעניינו, מסקנתי היא שאכן קיימות ראיות לכאורה בעניינו של יוסף.

38. כעולה למשל משיחה 1692 בעמדה 108 היו שיחות בין עמנואל לבין יוסף לעניין ייבוא והשקעה של יוסף בייבוא. ניכר משיחה זו שיוסף הוא אכן "משקיע". יוסף גם נקלט בשיחה 599 בעמדה 109 אומר שהוא הצליח להחזיר את ההשקעה. בשיחה 1698 בעמדה 108 מדבר עמנואל עם יוסף על תשלום שיוסף שילם לנוסעות. שיחות 1464 וכן 163 מבססות גם הן את ההשקעה הכספית ואת הייבוא. משיחה 356 בעמדה 109 בין יוסף לבין עמנואל ניתן ללמוד על הבעיות שהיו ב"חומר" שסופק והטענות נגד עמנואל בעניין זה. גם בשיחה 362

בעמדה 109 עלה עניין הבעייתיות עם החומר. בשיחה 599 הנזכרת, נקלט יוסף כאומר לעמנואל, לאחר תיאור הפסדים, ש"אמרת לי שבצרפת זה משהו מטורף". משיחה 1692 בעמדה 108 שגם עליה עמדנו לעיל, עולה כאמור דין ודברים בין יוסף לבין עמנואל לעניין אנשים שמוכנים לנסוע, תשלומים, סכומים ומשלוחים.

39. חומר הראיות לכאורה גם כולל ראיות מספיקות בכל הקשור לכך שיוסף מכר את הסם שעמנואל ייבא. לעניין זה ראו למשל שיחה 362 בעמדה 109, בין יוסף לבין עמנואל, שבה יוסף אומר ש"כולם נופלים עליי" (הקליינטים) ושיש טענות לגבי איכות החומר. משיחה 1 בעמדה 498 בין עמנואל לבין יוסף, ניתן ללמוד על כך שעמנואל ניסה לשכנע את יוסף שישקיע כסף. בין היתר יוסף נקלט כאומר שהוא לא מוכר למשתמשים אלא רק לאנשים שמוכרים. בשיחה 599 מעמדה 109 בין יוסף לעמנואל אומר יוסף שהוא הצליח להחזיר את ההשקעה אבל אין לו רווח, כאשר הקשר השיחה הוא מכירת הסחורה של עמנואל לגורמים שלישיים. גם בשיחות 5 ו-13 בעמדה 498 יש ביטוי לכך שיוסף היה בקשר עם מוכרים - קליינטים. מכלול זה של האזנות סתר בא כנדבך נוסף על חומר הראיות לכאורה בעניינו של עמנואל (שלא היה שנוי במחלוקת בטיעוני ב"כ יוסף). מכלול זה גם נתמך מעבר לכך בשתיקתו של יוסף והיעדר הסבר לכל האמור לעיל כאשר הושמעו לו השיחות האמורות.

40. בטיעוניו לפני ציין, עו"ד עירוני, ש"כ יוסף, שאין ספק שיוסף צורך סמים. אולם נטען שדן, שהודעותיו היו מרכזיות באישומים האחרים, לא ציין שראה את יוסף קונה סמים. יוסף אמנם התלונן בשיחות כלפי עמנואל אבל יש לראות שיחות אלה כעוסקות בשימוש עצמי בסם ולא מעבר לכך. לכן מדובר בעניין של פרשנות ואין די ראיות ישירות כדי להגיע למסקנה של ראיות לכאורה בעניינו של יוסף.

41. לא מצאתי מקום לקבל טענות אלה. עיון בהאזנות הסתר שפורטו לעיל מראה שקיימת תשתית ראיות לכאורה מספקת ולא מדובר רק בעניין נסיבתי או בהיסק פרשני מרוחק. יש לציין שאמנם עיקר הראיות לכאורה בעניינו של יוסף נסמכו על האזנות הסתר, אך דן גם מסר בהודעה מיום 22.12.2015 (שורה 87) שהוא ראה את יוסף קונה מעמנואל סמים. אינדיקציה נוספת בהודעותיו של דן (אם כי עקיפה) ניתן למצוא בהודעה מיום 21.12.2015 (שורה 33); ראו עוד הודעה מיום 16.12.2016 (שורה 178).

42. גם בעניין זה נטען לפני לעניין הרקע של הסכסוך שהוביל לכל התגלות הפרשה (תמצית הטיעון מטעם עו"ד עירוני, מש/1). אך גם תחת הקשר זה, וגם אם קיימת אי בהירות בכל הקשור בזיהוי של יוסף בהודעותיו של דן, הרי שעניין זה לא עומד לבדו אלא שהוא מצטרף ליתר הראיות לכאורה בתיק; להאזנות הסתר ולהיעדר הסבר מצדו של יוסף.

43. העולה מן המקובץ הוא שקיימות ראיות לכאורה בכל המיחוס ליוסף בכתב האישום המתקן.

חלופת מעצר בעניינו של המשיב 3 יוסף

44. בית משפט השלום, במסגרת הליכי מעצר הימים, הורה על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב 3. תסקיר שירות

המבחן המליץ לשחרר את יוסף למעצר בית בבית הוריו באשקלון בפיקוח הוריו ואחותו. צוין בתסקיר, שהמשיב 3 יוסף, הוא בן 32, נשוי, יליד צרפת, ועלה לישראל לפני ארבע שנים. הוריו ושתיים מאחיותיו מתגוררים בישראל ושאר האחים בצרפת. הוא נישא כשבועיים לפני מעצרו לאזרחית צרפת המתגוררת בישראל והנמצאת בחודשי הריון מתקדמים. לפי התסקיר, יוסף משתמש בקוקאין מגיל 19 עד כדי שימוש יומיומי. אין לו מעורבות פלילית קודמת ולפי דברים שמסר, גם בצרפת לא הייתה לו מעורבות עם החוק. שירות המבחן התרשם שהמשיב 3, יוסף, מתקשה להתנהל באופן יציב ולהשתלב במסגרות מתאימות. ניכר חוסר יציבות וקושי לפעול במסגרות מסודרות לאורך זמן. שירות המבחן התרשם שיוסף לא מבין את משמעות התנהלותו ואת הסיכון במצבו כאשר מדובר בחשיפה חוזרת ונשנית לסמים כשהוא מונע מתוך צורך קבלה והכרה מצד החברה השולית. על כן קיים לעמדת שירות המבחן סיכון במצבו. אולם שירות המבחן גם ציין שהתגייסות משפחתו ושילובו בטיפול יכולים לצמצם סיכון זה. אשר למפקחים, ציין שירות המבחן ששני ההורים פנסיונרים בשנות ה-70 שעלו לפני שנתיים ומתגוררים באשקלון. אחותו (בת 33) נשואה ועובדת כסמנכ"לית בחברה בירושלים. צוין בתסקיר שבני המשפחה מתייחסים בחומרה לשימוש בסמים אך מוכנים לפקח על יוסף במעצר בית באשקלון. שירות המבחן התרשם שמדובר באנשים רציניים בעלי נורמות תפקוד תקין ושאותו שמתגוררת בארץ תקופה ארוכה מהווה דמות משמעותית ובעלת השפעה במשפחה. על יסוד כל האמור לעיל המליץ שירות המבחן על שחרורו של יוסף למעצר בית בבית הוריו באשקלון בפיקוח הוריו ואחותו וכן על צו פיקוח מעצר למשך ששה חודשים.

45. בעניינו של המשיב 3 יוסף, ולא בלי התלבטות, הגעתי למסקנה שלא ניתן להסתפק בשחרורו בערובה לחלופה המבוקשת. ואולם חלף החזקתו במקום מעצר, יש מקום להורות על הימצאותו בבית הוריו במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ובפיקוח נוסף של המפקחים שנבחנו). כאמור, הכלל בעבירות מסוג זה הוא של מעצר עד לתום ההליכים. אך קיימים חריגים (ראו למשל בש"פ 2196/15 **רבי נ' מדינת ישראל** (6.4.2015); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.2015)). כתב האישום בעניינו של יוסף מייחס לו אמנם הן מעורבות בייבוא של עמנואל על דרך של השקעה, והן במסחר ובאספקה. עם זאת, מהאזנות הסתר שעליהן בעיקר נסמכת המבקשת, עולה מעורבות שולית יחסית במכלול המתואר בכתב האישום. בשונה מן המיוחס לשרה, גם לא מדובר במעורבות ישירה בייבוא וגם לא בכמויות סם ידועות ובהיקף שכזה. בה בעת, תסקיר שירות המבחן בעניינו של יוסף הוא תסקיר חיובי הכולל התרשמות חיובית ממפקחים שנמצאים בישראל זמן מספיק. בשונה משרה, לא מדובר על שכירת דירה בידי בני משפחה שהגיעו מצרפת, אלא על פיקוח בבית הוריו באשקלון (שהוא מיקום מרוחק ממקום העבירות לכאורה). יוסף נעדר עבר פלילי. התרשמתי גם מן המפקחים (תושבי ישראל מזה שנתיים), ובמיוחד מאחותו של המשיב 3 שגם שירות המבחן התרשם מתפקידה המשמעותי במשפחה. יש גם להוסיף את היות המשיב 3 נשוי לאזרחית צרפת המתגוררת בישראל, תוך שהוא ממתין לילד. עם זאת, נוכח עילת המעצר של המסוכנות והכלל של מעצר עד לתום ההליכים בעבירות מעין אלה, כמו גם השימוש היומיומי בסמים והקשיים שעליהם הצביע שירות המבחן וכן חלקו בכתב האישום, אין מקום לשחרור לחלופה בערובה אך יש מקום להורות על מעצר בבית הוריו בפיקוח אלקטרוני. במובן זה, קיימים בנסיבות המקרה אותם "טעמים מיוחדים", הן לענין נסיבות ביצוע העבירה והן לענין נסיבותיו של הנאשם, וכדרישת סעיף 22ב(ב) (לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996).

46. משעה ששירות המבחן לא התייחס בתסקיר לעניין זה, וקודם לקבלת החלטה סופית בעניינו של המשיב 3 יוסף, מתבקש שירות המבחן ליתן תסקיר משלים בעניין מעצר המשיב 3 בפיקוח אלקטרוני, וזאת **עד ליום**

21.2.2016 בשעה 12:00. התסקיר יכלול התייחסות גם לפיקוח המעצרים והשילוב המוצע בטיפול. עד להחלטה אחרת ייוותר המשיב במעצר.

47. תוך אותו המועד מתבקשת יחידת הפיקוח האלקטרוני להשלים גם את הבדיקה מטעמה.

48. המשך הדיון בעניינו של המשיב 3 יתקיים לפני **ביום 22.2.2016 בשעה 10:30.** במועד זה יידונו תנאי המעצר בפיקוח, לרבות ערבויות ועיכוב יציאה מהארץ.

לדיון זה יתייצבו המפקחים ועל ב"כ המשיב 3 לוודא זאת.

49. המשיב 3 יוסף, יובא לדיון במועד האמור על ידי שב"ס.

50. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן למבוגרים וכן ליחידת הפיקוח האלקטרוני; תביא התיק לעיוני ביום 21.2.2016; ותעדכן היומן.

51. יוזמן מתורגמן לשפה הצרפתית למועד זה.

המשיב 4 דן בנטולילה

52. נגד משיב 4, דן, הוגש כתב אישום נפרד (חלף חלקו כפי שתואר בכתב האישום המתוקן המקורי). לפי כתב האישום באישום הראשון, דן קשר קשר עם עמנואל לייבוב קוקאין מצרפת והוא העביר לעמנואל 4,000 יורו לצורך קניית הסם בצרפת. בהמשך כתב האישום בעניינו של דן מתואר הקשר שקשר עמנואל והסיכומים שלו עם הבלדריות להעברת הסם בתוך איבר מין כפי שהדבר פורט בעניינו של עמנואל. כתב האישום בעניינו של דן מייחס לו שותפות בייבוב הסם בפעמים הראשונות מתוך ששה מעשי הייבוב שעמדו עליהם לעיל בעניינו של עמנואל (סעיף 5 לכתב האישום). עוד נטען בכתב האישום, שעמנואל מכר את הסם המיובא לאנשים שונים בישראל אשר הם בתורם מכרו את הסם לאנשים אחרים. לפי כתב האישום בעניינו של דן, עמנואל העביר לו רווחים ממכירות הייבואים הראשונים לישראל בסך של אלפי יורו. עוד נטען שדן עצמו קנה חלק מן הסם המיובא מעמנואל מספר פעמים - כל פעם בכמויות של שניים עד חמישה גרם ומעת לעת גם קיבל מעמנואל את הסם בחינם. לפי כתב האישום דן עצמו החזיק במטבח דירה סם מסוג קנבוס במשקל 1.44 גרם. בגין כל אלה הואשם דן בכך שעבר עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; ייבוא ומסחר של סם מסוכן; וכן החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. באישום השני נגד דן נטען שבמהלך תקופה מסוימת קנה דן מעמנואל בצרפת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 400 גרם בסכום של 2,000 יורו. הסם הוחבא בתוך קופסת בגדים שדן שלח לישראל בקונטיינר. בהמשך, לפי כתב האישום, דן העביר לעמנואל 200 גרם מתוך הסם והשתמש ב- 200 גרם נוספים בעצמו. בגין מעשים נטענים אלה הואשם דן בעבירה של ייבוא ואספקת סם מסוכן.

הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 4 דן

53. גם בעניינו של דן נחלקו ב"כ הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בדיון שהתקיים לפני הצטמצמה המחלוקת רק לראיות לכאורה בעיני האישום הראשון וזאת לאחר שב"כ המשיב דן, עו"ד דמרי, הודיע לבית המשפט שהוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה באישום השני. באשר לאישום הראשון, טען ב"כ המשיב בהרחבה (וטענותיו בכתב גם הוגשו במסגרת מש/5) כאשר לב הטיעון היה שדן לא היה שותף של עמנואל ולא רצה להיות שותף שלו. לבד מטענות לעניין העמימות בניסוח כתב האישום בכל הקשור לחלקו של דן בייבוא, טען ב"כ המשיב, שמחקירותיו של דן עולה שלמרות שעמנואל הציע לו להיות שותף שלו, הוא לא נענה להצעה. נכון הדבר שהיו יחסים עסקיים בין דן לבין עמנואל. אך יחסים עסקיים אלה נגעו לחברות שונות בחו"ל שעוסקות בכרטיסי חיוג. רקע עסקי זה הוא הרקע שעל יסודו יש להבין את הודעותיו של דן וכן את האזנות הסתר. ככל שמדובר בסמים דווקא, הרי שלפי הטענה עולה מההודעות שדן לא היה מעוניין להיות קשור בעיסוקיו של עמנואל בנדון. לעניין טענה זו הפנה ב"כ המשיב בעיקר לחקירת דן מיום 16.12.2015 וכן לחקירה מיום 21.12.2015 שבה נרשם במפורש מפי דן (שורה 165) שדן סירב להצעתו של עמנואל להיות שותף שלו בייבוא. עוד הופנה ביהמ"ש לגרסתו של דן שלפיה עמנואל הוא שמכר את הקוקאין בישראל ואילו דן לא ידע למי הסם נמכר והוא לא קיבל כסף על העסקה - גם לא סכום של 4,000 יורו שהוא אכן הלווה לו (למטרה אחרת לטענתו). גם ביחס להודעה מיום 23.12.2015, טען בא כוחו של דן, שהוא אמר שהוא לא רצה להיות שותף בסיפורי הסמים. כך גם לפי הטענה עולה מהחקירה מיום 30.12.2015. ב"כ המשיב אישר שהמשיב הוא צרכן סם שהיה בקשר עם סוכן סמים אך לא מדובר בקשר לעניין עסקי הסם.

54. לאחר עיון במכלול החומר שלפניי ושמיעת טענות הצדדים, הרי שמקובלת עליי עמדת באת כוח המבקשת, עו"ד שפיר, לכך שקיימות ראיות לכאורה בכל הקשור למיוחס למשיב 4, דן באישום הראשון (האישום שלגביו הייתה המחלוקת). בכל הקשור לניסוח כתב האישום, הבהירה באת כוח המבקשת, שכתב האישום צומצם לחלקו של המשיב ולא מעבר לכך. הוסכם לפניי שהמשיב דן לא היה שותף בארץ למכירות עצמן ולכל ה"אופרציה" שעמנואל ניהל בישראל. אין טענה שדן היה חלק מכך. חלקו של דן הוא בדיוק זה שמיוחס לו בכתב האישום, כלומר השקעה של 4,000 יורו וקבלת רווחים מהייבואים שהגיעו. זהו חלקו. נטען גם שאין עמימות בכל הקשור לשאלה באיזה יבואים עמנואל שיתף את דן אך ברור מחומר הראיות לכאורה שמדובר לפחות בפעמים הראשונות היות שבשלב מסוים הוא הפסיק להיות שותף. הסבר זה מקובל עליי והוא מוצא תימוכין בחומר הראיות לכאורה. מכל מקום, לא מצאתי שקיימת חוסר בהירות באישום הראשון שיש לה השלכה לשלב זה של הראיות לכאורה והמעצר.

55. ולגופו של עניין, ונוכח מיקוד האישום המיוחס לדן באישום הראשון, הרי שלמעשה השאלה העיקרית היא אם יש ראיות לכאורה לכך שדן היה שותף של עמנואל בשל הסכומים שהוא שילם לו. אין מחלוקת על תשלום סך של 4,000 יורו מידיו של דן לעמנואל, ולפיכך החשיבות היא לתשובה לשאלה מה הייתה מטרת העברת כספים זו. נכון הדבר שדן התבטא בחקירותיו בכך שהוא לא רצה להיות שותף של עמנואל. אולם אין הסבר מספק למתן ההלוואה האמורה לעמנואל. מעבר לכך, ברור מההודעותיו של דן שלמרות שהוא לא רצה כטענתו להיות שותף, הוא נתן את ההלוואה לעמנואל **לשם ייבוא הסמים**. ממילא יש לראותו כשותף למעשי הייבוא ואין לקבל את גרסתו החלופית, בוודאי שלא את הגרסה שלפיה מדובר בהתחשבות בינו לבין עמנואל על בסיס עסקיהם

האחרים. אסביר:

56. בחקירתו של דן מיום 21.12.2015 הוא נשאל בשורה 53 "ספר לי בכמה מקרי ייבוא סמים היית מעורב ביחד עם יהודה [עמנואל]?" והוא משיב: "אני חושב חמש או שש פעמים". והוא נשאל: "ספר לי איך בדיוק היית מעורב במקרי ייבוא הסמים האלה לישראל?" (ש' 153-155). כאן מגיעה תשובה מפורטת שבה מספר דן על כך שעמנואל רצה להביא קוקאין מצרפת בכמויות יותר גדולות ושאל את דן אם הוא רוצה לעשות את זה איתו. דן אמנם השיב שהוא לא רוצה אך עמנואל ביקש ממנו סכום של 4,000 יורו כדי שהוא יוכל לקנות את הכמות הראשונה ולהביא לישראל. לפי המשך ההודעה של דן, עמנואל הסביר לו איך יובאו הסמים (בתוך איבר המין של הבחורות). דן אומר במפורש שהוא צריך את ההלוואה של הכסף מטעם זה של הצורך בתשלום לבחורות וההסכמה שלהן. דן מאשר שהוא נתן לו את ההלוואה בסכום זה (ש' 155-166). על רקע דברים ברורים אלה של דן אין כאמור מקום לקבל את גרסתו כפי שנטענה לפניי - לא לעניין אי השותפות, ולא לעניין תכלית העברת הכספים לעמנואל. נכון הדבר שבהמשך ההודעה הזו דן אמר שהסכומים שעמנואל שילם לו לא היו החזר של ההלוואה (ש' 245) אבל הוא כן אישר שהוא קיבל 1,000 יורו "בעבור כל בחורה שהביאה סמים לישראל" (ש' 246). כל האמור לעיל מבסס את הראיות לכאורה כפי טענת המבקשת ותוך היעדר מקום לקבל את גרסתו של המשיב לפניי. גם בעניין כמויות הסם שמסר עמנואל לדן לפי סעיף 12 לעובדות שבאישום הראשון, יש תימוכין בהודעת דן הנזכרת מיום 21.12.2015 (ש' 241) וכן בהודעתו מיום 6.1.2016 (ש' 57).

57. על כך יש להוסיף כנדבך ראיתי נוסף את האזנות הסתר שתומכות גם הן בקיומן של ראיות לכאורה למיחוס למשיב דן באישום הראשון בכתב האישום בעניינו. שיחה 805 בעמדה 109 בין עמנואל לבין גבר אחר, עוסקת בסכסוך בין עמנואל לבין דן (על כך לא הייתה לפניי מחלוקת). במסגרת שיחה זו עמנואל אומר שדן "השקיע 4,000 יורו, הוא לקח 70,000 יורו". בהמשך האזנת הסתר מצוינות גם כמויות סמים שנמסרו לו לאורך החודשים. גם בהמשך השיחה חוזר עמנואל על כך שדן השקיע 4,000 יורו (ומביע תרעומת על דרישותיו הכספיות של דן על רקע זה). שיחה נוספת שאליה הפנתה המבקשת ושתומכת אכן גם היא בנטען נגד דן היא שיחה 168 מעמדה 492. מדובר בשיחה שדן דובר בה (עם יוסף). הוא אומר במפורש ליוסף (תוך שהוא מתייחס לעמנואל) "כשביקש שאשים 4,000, שמת 4,000". קודם לכן ברור מהשיחה שהיא עוסקת בסמים כאשר דן הביע תרעומת על כך שעמנואל הכניס את החברה שלו "כבלדרית". שיחה רלבנטית נוספת היא שיחה 1464 שממנה עולה שעמנואל מדבר על דן כשותף שגם קיבל כספים ("בתקופה הזאת הוא [דן] היה עדיין שותף"). לבסוף, אציין את שיחה 689 בעמדה 109 שגם ממנה עולה שדן היה לוקח כמויות של סמים מעמנואל.

58. העולה מן המקובץ לעיל הוא אפוא שקיימות ראיות לכאורה נגד דן בכל המיחוס לו באישום הראשון. כאמור לעיל, אין גם מחלוקת לעניין קיומן של ראיות לכאורה בכל הקשור לדן באישום השני.

חלופת מעצר בעניינו של המשיב 4 דן

59. בטיעוניו לפניי לא חלק ב"כ המשיב 4 דן על כך שקיימת עילת מעצר סטטוטורית. הוא ביקש אמנם לסייג את עילת המעצר בכל הקשור במסוכנות הקונקרטית בכך שמדובר בחלק מינורי יחסית המיחוס לדן ובנסיבותיו

האישיות שגם מהן ביקש עו"ד דמרי ללמוד שאין סיכון של ממש מדין המצדיק את מעצרו עד לתום ההליכים. צוין עוד, שאין לדון משפחה בארץ וגם חבריו - הם יתר הנאשמים בפרשה. על כן התבקש בית המשפט, לבחון לעומק את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שעניינה שהות במעצר בית מלא בישיבת "היכל הקודש" הנמצאת בקרית גת (חלופה שגם נמצאה מתאימה בהליך אחר, בבית משפט אחר ולעניינו של נאשם אחר).

60. כאמור, בית משפט השלום במסגרת מעצר הימים, הורה על הגשת תסקיר בעניינו של משיב 4. לפי התסקיר, דן הוא בן 35, גרוש ואב לילדה בת שלוש. הוא עלה מצרפת לפני ששה חודשים. לפי הרישום הפלילי הוא נעדר עבר פלילי אך בעניינו תלויים ועומדים שני מב"דים מחודש נובמבר 2014 בגין תקיפת בת זוג וכן מחודש יולי 2014 בתחום הסמים - מבלי שהוגש עדיין כתב אישום. עוד עולה מהתסקיר שדן התחיל לצרוך סמים מסוג קנביס וקוקאין מגיל 18. הוא עלה לישראל בשנת 2006 אך התקשה להתאקלם ולאחר מספר חודשים חזר לצרפת. הוא התחתן ונולדה לו ילדה לפני שלוש שנים, אך הוא התגרש. כיום גרושתו ובתו מתגוררות בצרפת. הוא עלה לבדו לישראל בשנית אך טרם הצליח להשתלב בתעסוקה. שירות המבחן התרשם שדן נוטה "להתנהל על הקצה" תוך מתיחת גבולות וחיפוש אחר סיכונים ושינויים. שירות המבחן התרשם שנוכח השנים הרבות של השימוש בסמים וחוסר היציבות בחייו, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות בתחום הסמים. צוין עוד שדן זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות אך בשל מגבלות השפה יתקשה עליו להשתלב במסגרת סגורה. חלופת המעצר שהוצעה תחילה הייתה אצל חבריו אך התברר שהמפקחים אינם מוכנים לפקח עליו. חלופה נוספת שהוצעה היא חלופה פרטית - ישיבת "היכל הקודש" בקרית גת. מדובר בחלופה בתשלום. אך שירות המבחן לא מצא אותה כמתאימה בלא קשר לכך, היות שצוות הישיבה נעדר כלים להתמודדות עם התמכרותו של דן והצורך שלו במסגרת טיפולית שיקומית. נוכח כל האמור לעיל, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו אך הוסיף שאם תהיה חלופת מעצר הכוללת אנשים בוגרים וסמכותיים שיוכלו לתת מענה רציף לפיקוח וליווי בתחום הסמים, ניתן יהיה לבחון חלופה זו, כמו גם חלופה של מסגרת אמבולטורית שיש בה מענה לדוברי צרפתית.

61. לאחר עיון במכלול החומר שלפניי ושמיעת טענות ב"כ הצדדים לעניין החלופה, מסקנתי היא שאין מקום להורות על שחרורו של המשיב דן לחלופת המעצר המבוקשת. מלכתחילה גם בעניינו של משיב זה חל הכלל שלפיו בעבירות מעין אלה יש להורות על מעצר עד לתום ההליכים והשחרור הוא החרג. תחת אספקלריה זו, יש לבחון את האמור בתסקיר שירות המבחן. פירט את הקושי בעניינו של המשיב 4 דן כמפורט לעיל, תוך הערכת סיכון **גבוהה** להישנות עבירות ולצורך בטיפול בתחום ההתמכרויות. שירות המבחן לא מצא את החלופה המוצעת כחלופה מתאימה. לעמדה זו של שירות המבחן יש כידוע לתת משקל משמעותי. כך בכלל וכך בפרט משעה שרכיב מרכזי בעמדה זו של שירות המבחן היא המסקנה המקצועית שלפיה דן זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות. חלופת המעצר שהוצעה לא נמצאה כמתאימה לטיפול מעין זה. אוסיף שראש הישיבה, מר עופר רחימה, נחקר לפניי והוא אישר שאין לו - כמו גם ליתר הצוות בישיבה - רקע טיפולי שיקומי. לא הוא ולא אף אחד מצוות הישיבה דובר צרפתית, דבר שגם הוא מצא משקל בעמדת שירות המבחן. המשמעות היא שמדובר בחלופה שאינה מתאימה לא למסוכנות הסטטוטורית וגם לא למסוכנות הגבוהה הקונקרטי בעניינו של דן. כל זאת כאמור תחת הכלל לעניין מעצר עד תום ההליכים בעבירות מעין אלה. אוסיף מעבר לנדרש, שבנסיבות אלה קיים גם קושי נוסף של שחרור לחלופה שהיא "בתשלום" (גם אם מדובר רק בהחזר הוצאות כפי שנטען לפניי). חלופת מעצר - כעיקרון - צריך שתהיה הדוקה וכוללת פיקוח, סמכותיות כלפי המפוקח ומחויבות גבוהה של המפקחים. אין טענה לפניי שיש היכרות של המפקחים עם דן או רקע קודם. כאמור אין לו בני

משפחה בישראל. נוכח מסוכנותו הגבוהה ואפילו לא היה הקושי הנוסף של הצורך בטיפול בהתמכרות, הרי שלא מדובר בחלופה מתאימה ולא מצאתי מקום בשל מכלול טעמים אלה לסטות מעמדת שירות המבחן ולהורות על השחרור המבוקש.

62. מסקנתי היא אפוא שיש להורות על מעצרו של המשיב 4 דן עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

המשיב 5 ניסים אטל

63. כתב האישום המתוקן בעניינו של המשיב 5, ניסים אטל (להלן: ניסים) מייחס גם לו, בדומה למשיב 3 יוסף, קשירת קשר יחד עם עמנואל למכור לניסים, חלק מהסם שעמנואל יבא לישראל במעשי היבוא הראשון עד השישי שפורטו כבר לעיל. לפי כתב האישום (סעיף 13 לאישום הראשון) ובמסגרת הקשר, מכר עמנואל לניסים מאות גרמים מהסם המיובא במחיר של 400 ₪ לגרם סם. לפי כתב האישום, ניסים מכר את הסם המיובא שקנה מעמנואל לאנשים שונים בכמויות של עשרות גרמים, ואלו מכרו בתורם את הסם לצרכני הסמים. בגין כל אלה הואשם ניסים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וכן סחר בסם מסוכן. עוד נטען נגד המשיב 5 ניסים באישום השלישי כי סחר בסם מסוכן, ובאישום הרביעי, מואשם ניסים בעבירה נוספת של סחר בסם מסוכן. לעניין זה שבאישום הרביעי נטען בכתב האישום שניסים מכר יחד עם המשיב 6, אביעד לוי (להלן: אביעד), סם לאדם בשם משה שרביט לצורך מכירתו לצרכנים. הדבר נעשה באופן זה שתחילה שוחח ניסים עם אותו שרביט בטלפון. שרביט ביקש מניסים ארבע פעמים כמות של 10 גרם מהסם וסוכם עימו שבערב שרביט יקבל את הסם. לפי כתב האישום, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הודיע ניסים לאביעד שעליו להעביר את הסם לשרביט. אביעד ושרביט תיאמו מפגש. בהמשך התקיים המפגש בין אביעד, שרביט ואדם נוסף (שטרית) ובמהלך מפגש זה מסר אביעד לשרביט סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 19.85 גרם.

הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 5 ניסים

64. בטיעון שהתקיים לפני בעניין הראיות לכאורה בעניינו של ניסים, לא חלק בא כוחו עו"ד עירוני, על קיומן של ראיות לכאורה בכל הקשור לאישום השלישי (שעניינו עבירה של סחר בשם מסוכן - ומעשה מכירה לכאורה של סם מסוג קנבוס לאדם בשם ג'רר רוברט זרביב). עם זאת חלק עו"ד עירוני על קיומן של ראיות לכאורה בכל המיוחס למשיב 5 ניסים באישום הראשון וכן באישום הרביעי לפי המתואר לעיל.

65. עיינתי בחומר הראיות לכאורה שהוצג לעיוני מטעם ב"כ הצדדים בעניינו של המשיב 5, ניסים. לאחר עיון זה מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה בכל הקשור למתואר בכתב האישום והשנוי במחלוקת בעניינו של משיב זה. עיון פרטני במכלול חומר הראיות לכאורה שאליו הפנו כאמור ב"כ הצדדים, מגלה שאכן בכל הקשור לאישום הראשון, מצוין דן בהודעתו מיום 16.12.2015 שלעמנואל היה קליינט שהיה קונה ממנו קוקאין בשם ניסים. מהאזנות הסתר שבאות נוסף להודעה זו של דן, עולה גם כן שניסים קנה את הסמים מעמנואל בכמויות משתנות ומכר את הסמים הלאה. כך למשל בשיחה 394 בעמדה 464, שיחה בין ניסים לעמנואל, נקלט ניסים

כאומר לעמנואל שמה שהוא נתן לו הולך טוב וביחס לקליינטים של ניסים שהם ספקים. באותה שיחה דיבר ניסים גם על הקליינטים הקטנים. גם משיחה 395 באותה עמדה, שיחה בין עמנואל לניסים, עולה שבעיניו של עמנואל ניסים הוא הקליינט הגדול שלו. גם ניסים עצמו ראה את עצמו כך בשיחה 394 עם עמנואל. האזנות סתר נוספות המבססות את הקשר בין עמנואל לניסים נמצאות בעמדות 897 ועמדה 109. כך למשל לעניין הקשר ביניהם סביב סוגיית המעצר (שיחה 128) וכן שיחה 596 (בין יוסף לבין עמנואל) שבה מתוארת אי ההצלחה של ניסים במכירות שלו. גם בשיחה 1464 מעמדה 108 בין יוסף לבין עמנואל, נקלט עמנואל כמדבר על הכמויות והמחירים שבהם נמכרו הסמים לניסים. שיחה 1504 מאותה עמדה, בין ניסים לעמנואל, מצביעה גם כן על מערך היחסים ביניהם (זו אחת השיחות לעניין האיומים של עמנואל על דן).

66. גם המיוחס לניסים באישום הרביעי מוצא ביטוי מפורט בחומר הראיות לכאורה. לבד מדוח העיקוב על המפגש בין אביעד לבין שרביט יש את האזנות הסתר, לעניין מכירת הסם למשה שרביט במעורבות הנטענת של ניסים. כך עולה אכן משיחות 284 ו-285 בעמדה 464 ולמשל משיחה 384 בעמדה 434. בשיחה 434 מעמדה 464 בין ניסים לבין משה שרביט נקלט שרביט אומר לניסים שיגיד לאביעד להתקשר אליו ושיביא לו "עוד 10 בבקשה". בשיחה 436 מעמדה 464, גם היא בין שרביט לניסים, אומר שרביט לניסים שהוא ישלם לו סכומים ו"חכה חכה אתה יודע כל מה שמכרתי פה", ואילו ניסים שואל אותו מתי הוא יביא לו את הכסף. עוד חילופי דברים בין ניסים לאביעד ולעניין סכומים וכמויות, עולים בשיחה 438 מאותה עמדה. שיחה 458 מעמדה 464 בין ניסים לאביעד כוללת אמירות של אביעד "מתי לצאת לצרפתי?" ודברים של ניסים לאביעד שהוא יארגן (מספרים שונים). ועוד יש להוסיף ולציין, כנדברך ראייתי נוסף, שניסים שתק בחקירותיו ולא סיפק כל הסבר לשיחות המפלילות (ראו למשל חקירותיו מימים 10.1.2016; 12.1.2016; ו-14.1.2016). על המשקל המחזק לראיות לכאורה של שתיקה מעין זו - עמדנו כבר לעיל.

67. ב"כ המשיב 5 ניסים, עו"ד עירוני, טען לפניי אמנם שמהודעותיו של דן לא ניתן לדעת בבירור אם הוא מדבר על המשיב שכן לא היה ברור אם היה מדובר על ניסים מירושלים או על ניסים מת"א. לא מצאתי ממש בטענה זו בשים לב לכך שהודעותיו של דן נתמכות בהאזנות הסתר. יצוין לעניין אחרון זה שהוגשו לעיוני דוחות השוואת קולות המתייחסות לשיחות הרלבנטיות. בכל הקשור לאישום הרביעי, טען בנוסף עו"ד עירוני שאין שום ראיה הקושרת בין ניסים לבין הנטען בכתב האישום וגם דוחות העיקוב אין בהם ממש. זאת לאחר שאותו שרביט סיפק גרסה לעניין הסם שהוא מצא והוא לא קשר בינו לבין ניסים (ואביעד). אולם בעניין זה חלה התפתחות לאחר הדיון והמבקשת צירפה ראיה נוספת שהיא קיומן של טביעות אצבע של אביעד על שקית הסמים שנתפסה ברכבו של שרביט. על יסוד התפתחות זו הודיע עו"ד עירוני שהוא מסכים לראיות לכאורה בעניינו של אביעד, אך לראיה זו יש גם משקל בכל הקשור גם לחלקו של ניסים באישום זה, וזאת נוכח האזנות הסתר. לא ניתן אפוא לקבל את הטענה שלפיה מדובר בעניין נסיבתי.

68. עוד אוסיף, שבמסגרת השלמת הטיעון וחומר הראיות הנוסף שהוגש לעיוני לאחר הדיון, ובלא שבאה התייחסות לעניין זה בטיעוניו של ב"כ המשיב בדיון הנוסף שהתקיים לאחר מכן, צורפו האזנות סתר נוספות שמהן עולה שיחה בין ניסים לבין אותו אדם נוסף (שטרית) שנפגש לבסוף עם שרביט, ובאותה שיחה ניסים התבקש להכין "עשר" לשרביט. כזכור בהמשך נעצר שרביט עם הסם מסוג קוקאין לאחר שנפגש עם שטרית ועם אביעד. גם בחומר ראיות נוסף זה יש כדי לחזק את התשתית הראייתית הלכאורית בעניין המיוחס לניסים באישום הרביעי.

שיחה נוספת שצורפה היא שיחה בין ניסים לאביעד (שיחה 458) שבה אביעד שואל את ניסים מתי לצאת ל"צרפתי" וכמה "לארגן לו" וזאת בהמשך לשיחה הקודמת שבה זוהה אותו צרפתי (שיחה 457) כשרביט.

69. על יסוד כל האמור לעיל מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה לכל הקשור למיוחס לניסים בכתב האישום.

חלופת מעצר בעניינו של המשיב 5 ניסים

70. בעניינו של ניסים לא הוזמן תסקיר. לא הייתה מחלוקת לפניי על קיומה של עילת מעצר בעניינו. לאחר שקילת טענות ב"כ הצדדים בעניינו, לא מצאתי מקום להורות על שחרורו בחלופה ואף לא צורך בהזמנת תסקיר. לבד מן הכלל שכבר צוין מספר פעמים בהחלטה זו ולפיו יש להורות כעקרון על מעצר עד לתום ההליכים בעבירות מסוג זה, יש להוסיף שבכל הקשור לניסים, עומדות לחובתו הרשעות קודמות מכבידות: שמונה הרשעות - במגוון עבירות הכוללות תקיפת שוטר; תקיפה וחבלה ממשית; החזקת סכין; ניסיון התפרצות והתחזות לאדם אחר. עוד הוא הורשע בשיבוש מהלכי משפט, ובהפרת הוראה חוקית. בעברו הפלילי גם הרשעה בעבירה של יצוא יבוא מסחר ואספקת סמים מסוכנים. הוא ריצה עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בשנת 2013 בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במסגרת אותו גזר דין אף הופעל מאסר על תנאי של ששה חודשים. בנסיבות אלה, ונוכח המתואר בכתב האישום ועברו הפלילי של המשיב ניסים; כמו גם הכלל בעבירות מעין אלה - הרי שאין מקום לשחרורו לחלופת מעצר.

71. אני מורה אפוא על מעצרו של המשיב 5 ניסים, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

סיכומי דבר

72. **בעניינו של המשיב 1, עמנואל אמויאל**, אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, **כאמור בפסקה 28.**

73. **בעניינה של המשיבה 2, שרה בן אבו**, אני מורה על מעצרה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה, **כאמור בפסקה 35.**

74. **בעניינו של המשיב 3, יוסף גבאי**, יש מקום להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, כפוף לתסקיר שירות המבחן ודוח של יחידת הפיקוח האלקטרוני, **כאמור בפסקאות 46-49.**

על שירות המבחן ליתן תסקיר משלים בעניין מעצר המשיב 3 בפיקוח אלקטרוני, וזאת **עד ליום 21.2.2016 בשעה 12:00.**

תוך אותו המועד מתבקשת יחידת הפיקוח האלקטרוני להשלים גם את הבדיקה מטעמה.

המשך הדיון בעניינו של המשיב 3 יתקיים לפני **ביום 22.2.2016 בשעה 10:30**. במועד זה יידונו תנאי המעצר בפיקוח, לרבות ערבויות ועיכוב יציאה מהארץ, ותתקבל החלטה סופית בעניינו.

לדיון זה יתייצבו המפקחים ועל ב"כ המשיב 3 לוודא זאת.

עד להחלטה אחרת, ייוותר משיב זה במעצר.

משיב זה יובא לדיון באמצעות שב"ס, ותוזמן מתורגמנית לשפה הצרפתית למועד זה.

75. **בעניינו של המשיב 4, דן יצחק בנטולילה, אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, כאמור בפסקה 62.**

76. **בעניינו של המשיב 5, ניסים אטל, אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, כאמור בפסקה 71.**

המזכירות תעדכן היומן; תשלח ההחלטה לשירות המבחן למבוגרים וכן ליחידת הפיקוח האלקטרוני; ותביא התיק לעיוני ביום 21.2.2016 או עם קבלת האמור, לפי המוקדם.

תשומת הלב גם להוראות בסעיפים 46-51 להחלטה, בעניינו של המשיב 3 יוסף גבאי.

ניתנה היום, א' אדר א' תשע"ו, 10
פברואר 2016, במעמד ב"כ
המבקשת, המשיבים 1 עד 5 ובאי
כוחם, ומתורגמנית בית המשפט
לשפה הצרפתית.
יגאל מרזל, שופט